Η στάση μας μπροστά σε κάποιον φτωχό... (Μέγας Βασίλειος)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 21 Δεκεμβρίου, 2011

Εάν έλθη εις ημάς κάποιος πτωχός, που μόλις και μετά βίας ομιλεί από την πείναν, αποστρεφόμαστε τον όμοιο με ημάς κατά την φύσιν, σιχαινόμαστε, γρήγορα προσπερνούμε, ωσάν να φοβούμεθα μήπως, με το να βαδίσουμε σιγά, λάβουμε και ημείς μέρος στην ιδία τη δυστυχία.

Και εάν μεν σκύψη το κεφάλι του προς τη γην, εντρεπόμενος για τη συμφορά, τον λέγουμε υποκριτήν, εάν δε με θάρρος μας ατενίση εξ αιτίας του πικρού κεντρίσματος της πείνης, τον αποκαλούμε πάλιν αναιδή και βίαιο.

Και εάν μεν συμβή να φορή καλά ενδύματα που κάποιος του τα έχει δώσει, τον απομακρύνουμε ως άπληστον και εξοκιζόμαστε ότι αυτός προσποιείται τον πτωχόν.

Εάν δε φορή ράκη που έχουν λυώσει, πάλιν τον απομακρύνουμε ως βρώμικον.

Και εκείνος δεν ημπορεί να λυγίση την ανελεή διάθεσίν μας ούτε όταν ανακατώνη εις τας παρακλήσεις του το όνομα του πλάστου, ούτε όταν συνεχώς μας εύχεται να μη περιπέσουμε εις τέτοια βάσανα.

Γι’ αυτό υποψιάζομαι ότι θα είναι βαρύτερα η φωτιά της κολάσεως δι’ ημάς παρά δι’ εκείνο τον πλούσιο (*Λουκ. 16, 24*)

(Πηγή: ΕΠΕ, Μ. Βασιλείου Έργα τόμ. 6)